

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 91

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 2 februarie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
37.		110.	7
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 58/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.....	1-7	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Cavaler</i>	
45.		115.	8
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 58/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.....	7	— Decret pentru înaintarea în gradul următor a unui general din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă.....	
		116.	8
		— Decret privind modificarea locului de desfășurare a activității pentru un procuror financiar.....	

★

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 58/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 58 din 30 ianuarie 2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, emisă în temeiul art. 1 lit. U din Legea nr. 206/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 31 ianuarie 2000, cu următoarele modificări:

1. La articolul I punctul 1, alineatul 2 al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Prevederile prezentei ordonanțe se aplică la comercializarea produselor noi, folosite sau recondiționate și a serviciilor destinate consumatorilor, cu excepția produselor care se comercializează ca antichități și a produselor necesar a fi reparate sau recondiționate pentru a fi utilizate, cu condiția ca agentul economic să informeze cumpărătorul despre aceasta.“

2. La articolul I punctul 2, articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, se înțelege prin:

— *calitate* — ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației acestuia, necesitățile explicite sau implicite;

— *consumator* — persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii, în afara activității sale profesionale;

— *agent economic* — persoană fizică sau juridică, autorizată, care în cadrul activității sale profesionale fabrică, importă, transportă sau comercializează produse ori părți din acestea sau prestează servicii;

- *producător*:
 - a) agentul economic care fabrică un produs finit sau o componentă a unui produs;
 - b) agentul economic care fabrică materie primă;
 - c) agentul economic care își aplică denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs;
 - d) agentul economic care recondiționează produsul;
 - e) agentul economic sau distribuitorul care prin activitatea sa modifică caracteristicile produsului;
 - f) reprezentantul înregistrat în România al unui agent economic care nu are sediul în România sau, în cazul inexistenței acestuia, importatorul produsului;
 - g) agentul economic care importă produse în vederea realizării ulterioare a unei operațiuni de vânzare, închiriere, leasing sau orice altă formă de distribuție specifică derulării afacerii;
 - h) distribuitorul produsului importat, în cazul în care nu se cunoaște importatorul, chiar dacă producătorul este menționat;
 - i) distribuitorul produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă nu informează persoana prejudiciată în termen de 30 de zile de la cererea acesteia asupra identității importatorului;
- *distribuitor* — agentul economic din lanțul de distribuție;
- *vânzător* — distribuitorul care oferă produsul consumatorului;
- *prestator* — agentul economic care furnizează servicii;
- *produs* — bun material a cărui destinație finală este consumul sau utilizarea individuală ori colectivă; sunt considerate *produse* energia electrică, energia termică, apa și gazele livrate pentru consumul individual;
- *produs sigur* — produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri sau care prezintă riscuri minime, ținând seama de întrebuintarea acestuia; riscul se consideră acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, în funcție de următoarele aspecte:
 - a) caracteristicile produsului, ale ambalării și ale instrucțiunilor de montaj și întreținere;
 - b) efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;
 - c) modul de prezentare a produsului, etichetarea, instrucțiunile de folosire și orice alte indicații și informații furnizate de producător;
 - d) categoria de consumatori expusă riscului prin folosirea produsului;
- *produs periculos* — produsul care nu poate fi definit ca produs sigur;
- *produs cu defecte* — produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibilă și data achiziționării nu oferă siguranță consumatorului, producând pagube acestuia;
- *pagubă* — prejudiciul creat consumatorului prin utilizarea unui produs periculos sau a unui produs cu defecte, precum și cel creat de servicii necorespunzătoare furnizate de prestator. Prejudiciul poate fi material, vătămarea integrității corporale sau a sănătății, precum și pierderea vieții. În cazul utilizării unui produs cu defecte, se consideră *pagubă* deteriorarea sau distrugerea oricărui bun, altul decât produsul cu defecte, cu condiția ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinței sau consumului privat și să fi fost folosit de persoana prejudiciată pentru uz sau consum personal, iar valoarea pagubei să nu fie mai mică de 2 milioane lei;
- *produs de folosință îndelungată* — produsul relativ complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durată medie de utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere;
- *serviciu* — activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;

— *declarație de conformitate* — declarația făcută de către un producător sau un prestator, prin care acesta informează, pe propria răspundere, despre faptul că un produs sau un serviciu este conform cu un document tehnic normativ;

— *clauză abuzivă* — o clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul și care prin ea însăși sau împreună cu alte prevederi din contract creează, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților;

— *termen de garanție* — limita de timp, care curge de la data dobândirii produsului sau serviciului, până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile consumatorului;

— *termen de valabilitate* — limita de timp, stabilită de producător, până la care un produs perisabil sau un produs care în scurt timp poate prezenta un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și păstrare; pentru produsele alimentare acesta reprezintă data limită de consum;

— *data durabilității minimale* — data stabilită de producător până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabilește data durabilității minimale nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;

— *durata medie de utilizare* — intervalul de timp, stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul căruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile funcționale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare;

— *viciu ascuns* — deficiența calitativă a unui produs livrat sau a unui serviciu prestat care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare;

— *practici comerciale abuzive* — metode de vânzare restrictive sau condiționate care afectează interesele consumatorilor;

— *punere pe piață* — acțiunea de a face disponibil pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu în vederea distribuirii sau utilizării."

3. La articolul 1, după punctul 2 se introduce punctul 2¹ cu următorul cuprins:

„2¹. *Litera d) a articolului 3 va avea următorul cuprins:*

«d) de a fi despăgubiți pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloace prevăzute de lege;»"

4. La articolul 1 punctul 3, articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Se interzice comercializarea de produse sau prestarea de servicii care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Se interzic producerea, importul și comercializarea produselor falsificate sau contrafăcute."

5. La articolul 1 punctul 4, articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate sau al datei durabilității minimale stabilite de producător.

Se interzice modificarea termenului de valabilitate sau a datei durabilității minimale înscrise pe produs, pe etichetă, pe ambalaj sau în documentele însoțitoare."

6. La articolul I, după punctul 4 se introduce punctul 4¹ cu următorul cuprins:

„4¹. **Partea introductivă și litera b) ale alineatului 1 al articolului 6 vor avea următorul cuprins:**

«Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când se impune protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, în următoarele cazuri:

b) furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor.»“

7. La articolul I punctul 5, articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Agenții economici sunt obligați:

a) producătorii:

— să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de produsul cu defect, precum și pentru cel cauzat ca rezultat cumulativ al produsului cu defect cu o acțiune sau o omisiune a unei terțe persoane;

— să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;

— să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise sau declarate;

— să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață sau de la consumatori produsele la care organele abilitate sau specialității proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

— să asigure în producție condiții igienico-sanitare conform normelor sanitare în vigoare;

b) distribuitorii:

— să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respectă condițiile prescrise sau declarate;

— să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau consideră că pot fi periculoase;

— să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștință că este periculos;

— să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, dacă aceasta constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;

— să asigure condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare pe timpul transportului, manipulării, depozitării și desfacerii, conform normelor în vigoare;

c) prestatorii de servicii:

— să folosească, în cadrul serviciilor prestate, numai produse și proceduri sigure și, după caz, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate, și să anunțe imediat existența pe piață a oricărui produs despre care au cunoștință că este periculos;

— să presteze numai servicii care nu afectează viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora;

— să respecte condițiile prescrise sau declarate, precum și clauzele prevăzute în contracte;

— să asigure, la prestarea serviciilor, condițiile tehnice stabilite de producător, precum și condițiile igienico-sanitare, conform normelor în vigoare;

— să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de serviciul defectuos prestat.“

8. La articolul I punctul 6, articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Agenții economici sunt obligați să pună pe piață numai produse sau servicii care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate, să se comporte în mod

corect în relațiile cu consumatorii și să nu folosească practici comerciale abuzive.“

9. La articolul I, după punctul 6 se introduc punctele 6¹—6⁵ cu următorul cuprins:

„6¹. **Litera a) a articolului 10 va avea următorul cuprins:**

«a) libertatea de a lua decizii la achiziționarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale abuzive în vânzare, de natură a influența opțiunea acestora;»

6². **La articolul 10, după litera f) se introduce litera g) cu următorul cuprins:**

«g) de a sesiza asociațiile pentru protecția consumatorilor și organele administrației publice asupra încălcării drepturilor și intereselor lor legitime, în calitate de consumatori, și de a face propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor și serviciilor.»

6³. **La articolul 11 se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:**

«Indicațiile mijloacelor de măsurare trebuie să fie lizibile și la vederea cumpărătorului.»

6⁴. **Articolul 12 va avea următorul cuprins:**

«Art. 12. — Consumatorii au dreptul de a pretinde vânzătorilor remedierea sau înlocuirea gratuită a produselor și serviciilor obținute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate. După expirarea acestui termen consumatorii pot pretinde remedierea sau înlocuirea produselor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse apărute pe durata medie de utilizare a acestora.

Vânzătorul suportă toate cheltuielile legate de aceste deficiențe, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația sa cu vânzătorul.»

6⁵. **La articolul 13, alineatul 1 va avea următorul cuprins:**

«Remedierea deficiențelor apărute la produse sau servicii ori înlocuirea produselor care nu corespund în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate și care nu sunt imputabile consumatorului se face în termenul maxim stabilit prin reglementări sau, după caz, prin contract.»“

10. La articolul I punctul 7, alineatul 2 al articolului 15 va avea următorul cuprins:

„Restituirea contravalorii produsului sau serviciului se face la valoarea actualizată a acestuia, calculată în funcție de indicele de inflație comunicat de Institutul Național de Statistică. Valoarea actualizată astfel calculată nu va putea fi mai mică decât contravaloarea produsului sau serviciului pe care agentul economic obligat la restituire o percepe pentru produse sau servicii de același fel, în momentul restituirii.“

11. La articolul I, după punctul 7 se introduc punctele 7¹—7³ cu următorul cuprins:

„7¹. **La articolul 15 se introduce alineatul 4 cu următorul cuprins:**

«Persoanele împuternicite conform art. 49 să constate contravenția și să aplice sancțiunea prevăzută de prezenta ordonanță vor stabili o dată cu sancțiunea și măsuri de remediere, înlocuire a produsului ori a serviciului, precum și restituirea contravalorii acestuia, după caz.»

7². **Articolul 17 va avea următorul cuprins:**

«Art. 17. — Vânzătorul asigură toate operațiunile necesare repunerii în funcțiune, înlocuirii produselor ori remedierii serviciilor reclamate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate, respectiv pentru vicii ascunse în cadrul duratei medii de utilizare, precum și a celor ocazionate de transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora; vânzătorul suportă și cheltuielile legate de acestea, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația sa cu vânzătorul.»

7³. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

«Art. 19. — Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, care se înscriu la vedere, după caz, pe produs, etichetă, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natura acestuia.»

12. La articolul I punctul 8, articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Producătorul trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, adresa producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de garanție, de valabilitate sau data durabilității minimele, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații, precum și despre valoarea nutritivă la produsele alimentare preambalate și despre țara producătoare, în cazul produselor din import.

Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de către producător.

Vanzătorul trebuie să informeze consumatorii despre prețul produsului și să ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice care trebuie să însoțească produsul.

Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, precum și contractele preformulate trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.»

13. La articolul I, după punctul 9 se introduce punctul 9¹ cu următorul cuprins:**„9¹. Articolul 25 va avea următorul cuprins:**

«Art. 25. — Prețurile și tarifele trebuie indicate în mod vizibil și într-o formă neechivocă, ușor de citit.»

14. La articolul I punctul 10, articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri și în spații autorizate, conform reglementărilor legale în vigoare.

Este obligatorie afișarea, în mod vizibil, a denumirii unității, autorizației de funcționare, precum și afișarea și respectarea orarului de funcționare.

Orarele de funcționare vor fi stabilite, după caz, în conformitate cu hotărârile administrației publice locale.»

15. La articolul I, după punctul 10 se introduc punctele 10¹ și 10² cu următorul cuprins:**„10¹. Articolul 27 se abrogă.****10². Articolele 28—32 vor avea următorul cuprins:**

«Art. 28. — Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor.

Art. 29. — Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre aceasta și alte organisme competente în domeniu se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului.

Guvernul va stabili reglementări în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate ale administrației publice centrale și, respectiv, pentru unele servicii publice ale ministerelor și altor autorități ale administrației publice centrale, organizate în județe și în municipiul București.

Guvernul va stabili reglementări-cadru în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate și serviciile publice ale administrației publice locale.

Taxe care se percep de către serviciile sau organele administrației publice, cu rol în domeniul protecției consu-

matorilor, se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru încercările efectuate în laboratoare proprii, subordonate sau agreate, conform actelor normative în vigoare.

Art. 30. — Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în baza consultării cu alte organisme interesate ale administrației publice centrale și locale, precum și cu cele neguvernamentale, elaborează reglementări referitoare la modalitățile concrete de colaborare și de sprijinire reciprocă și le propune spre aprobare Guvernului.

Art. 31. — În sensul prezentei ordonanțe, *asociațiile pentru protecția consumatorilor* sunt considerate organizații neguvernamentale, ca persoane juridice, conform legii, și care, fără a urmări realizarea de profit pentru membrii lor, au ca unic scop apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor sau ale consumatorilor, în general.

Art. 32. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în consiliile consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor, în care organele administrației publice sunt reprezentate, dacă îndeplinesc condițiile prezentei ordonanțe.»

16. La articolul I punctul 11, partea introductivă a articolului 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor care apără drepturile și interesele legitime ale consumatorilor, în general, sunt, de drept, parteneri sociali în consiliile consultative prevăzute în prezenta ordonanță, dacă:”

17. La articolul I, după punctul 11 se introduc punctele 11¹ și 11² cu următorul cuprins:**„11¹. Articolul 36 va avea următorul cuprins:**

«Art. 36. — Personalul de conducere și salariații organelor de specialitate ale administrației publice, precum și ale serviciilor publice descentralizate ale ministerelor sau ale altor autorități, cu atribuții pe linia protecției consumatorilor nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale asociațiilor pentru protecția consumatorilor.»

11². Partea introductivă a articolului 37 va avea următorul cuprins:

«Art. 37. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor sunt consultate de către serviciile și organismele administrației publice prevăzute la art. 36, potrivit competențelor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la:»

18. La articolul I, punctul 12 va avea următorul cuprins:**„12. Articolul 38 va avea următorul cuprins:**

«Art. 38. — Asociațiile pentru protecția consumatorilor au următoarele drepturi și obligații:

a) de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor;

b) de a primi sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale;

c) de a solicita autorităților competente luarea de măsuri în vederea opririi producției sau retragerii de pe piață a produselor ori serviciilor care nu asigură nivelul calitativ prescris în documentele stabilite de lege sau care pun în pericol viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor;

d) de a solicita agenților economici realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor cu handicap sau de vârstă a treia;

e) de a fi consultate cu ocazia elaborării actelor normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor;

f) de a solicita și de a obține informații asupra prețului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora;

g) de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra deficiențelor de calitate ale produselor și serviciilor, precum și asupra consecințelor vătămătoare ale acestora pentru consumatori;

h) de a introduce acțiuni în justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor;

i) de a solicita serviciilor sau organelor administrației publice, prevăzute la art. 36, efectuarea de analize și încercări ale produselor destinate consumatorilor și de a publica rezultatele;

j) de a iniția acțiuni proprii, în vederea identificării cazurilor în care agenții economici nu respectă drepturile consumatorilor prevăzute de lege, precum și a cazurilor de neconformitate a produselor sau serviciilor, și de a sesiza, în cadrul unei proceduri de urgență, serviciile sau organele de specialitate ale administrației publice abilitate să acționeze în consecință.»

19. La articolul I, după punctul 13 se introduc punctele 13¹–13⁷ cu următorul cuprins:

„13¹. **După articolul 38 se introduc articolele 38¹–38⁶ cu următorul cuprins:**

«Art. 38¹. — Centrele de consultanță și informare a consumatorilor pot fi organizate la nivel de birouri în structura organizatorică a asociațiilor pentru protecția consumatorilor și desfășoară activități gratuite în folosul acestora constând în informații, recomandări și consultanță privind problemele legate de achiziționarea unui produs sau serviciu.

Art. 38². — Sumele primite de la bugetul de stat, prin intermediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, se utilizează exclusiv pentru înființarea și funcționarea centrelor de consultanță și informare a consumatorilor, respectiv pentru:

a) salarizarea sau, după caz, remunerarea personalului utilizat în centrele de consultanță și informare a consumatorilor, care se va face în funcție de timpul efectiv lucrat, până la nivelul maxim al funcției echivalente utilizate în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;

b) cheltuieli materiale efectuate pentru întreținerea sediului și a dotărilor aferente;

c) cheltuieli curente și cele ocazionate de tipărirea materialelor informative.

Sumele prevăzute la alin. 1 se utilizează în condițiile Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, iar sumele rămase neutilizate la data încheierii exercițiului financiar se restituie la bugetul de stat.

Art. 38³. — Sumele primite de la bugetele locale prin hotărâri ale consiliilor locale sau, după caz, ale consiliilor județene vor fi utilizate în condițiile stabilite prin convențiile încheiate de acestea cu asociațiile respective, conform legii.

Sumele prevăzute la alin. 1 se utilizează în condițiile Legii nr. 72/1996 privind finanțele publice, iar sumele rămase neutilizate se restituie bugetelor locale respective.

Art. 38⁴. — Controlul asupra activităților desfășurate în centrele de consultanță și informare a consumatorilor din cadrul asociațiilor pentru protecția consumatorilor, care au primit sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, se exercită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 38⁵. — Pentru anul 2000, din bugetul aprobat al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor s-au alocat 200 milioane lei pentru înființarea și funcționarea unui centru-pilot de consultanță și informare a consumatorilor în municipiul București și 195 milioane lei pentru finanțarea unor programe în domeniul protecției consumatorilor, editarea de materiale și organizarea de acțiuni privind informarea opiniei publice prin mass-media.

Art. 38⁶. — Centrele de consultanță și informare a consumatorilor beneficiază de asistență de specialitate din partea personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, imputernicit în acest scop.»

13². Titlul capitolului VII va avea următorul cuprins: «Consiliul consultativ»

13³. Litera a) a articolului 40 va avea următorul cuprins:

«a) reprezentanți ai tuturor serviciilor descentralizate și ai organelor administrației publice care au competențe cu caracter general sau special în domeniul protecției consumatorilor și au structuri organizatorice la nivelul respectiv;»

13⁴. Titlul capitolului VIII va avea următorul cuprins: «Raporturile juridice dintre consumatorii prejudiciați și agenții economici»

13⁵. Articolul 42 va avea următorul cuprins:

«Art. 42. — Agenții economici răspund pentru orice pagubă datorată unor deficiențe privind calitatea produselor sau serviciilor, apărută în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate a acestora și care nu este imputabilă consumatorului, precum și unor eventuale vicii ascunse constatate pe durata medie de utilizare, care nu permit folosirea de către consumator a produsului sau serviciului potrivit scopului pentru care acesta a fost realizat și achiziționat sau care pot afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor.

Răspunderea se menține și în cazul în care livrarea produselor sau prestarea serviciilor se face în mod gratuit sau cu preț redus ori dacă acestea se comercializează ca piese de schimb sau se distribuie sub alte forme.

Dacă două sau mai multe persoane sunt răspunzătoare pentru aceeași pagubă, ele răspund solidar.»

13⁶. După articolul 42 se introduc articolele 42¹–42⁷ cu următorul cuprins:

«Art. 42¹. — Pentru angajarea răspunderii civile a agentului economic consumatorul prejudiciat trebuie să facă dovada pagubei, a defectului și a raportului de cauzalitate dintre defect și pagubă.

Art. 42². — Agentul economic este exonerat de răspundere dacă dovedește existența uneia dintre situațiile următoare:

a) nu el este cel care a pus produsul în circulație;

b) defectul care a generat paguba nu a existat la data la care produsul a fost pus în circulație sau a apărut ulterior punerii în circulație a produsului din cauze neimputabile lui;

c) produsul nu a fost fabricat pentru a fi comercializat sau pentru orice altă formă de distribuție în scop economic;

d) paguba se datorează respectării unor condiții obligatorii impuse de reglementările emise de autoritățile competente;

e) nivelul cunoștințelor științifice și tehnice la momentul punerii în circulație a produsului nu i-a permis depistarea existenței defectului.

Producătorul de componente este exonerat de răspundere dacă dovedește că defectul este imputabil fabricantului produsului finit datorită proiectării greșite a ansamblului în care acesta a fost montat sau instrucțiunilor date de către acesta.

Art. 42³. — Răspunderea agentului economic poate fi limitată de instanța competentă în cazul în care paguba este cauzată, împreună, de defectul produsului și culpa consumatorului vătămat sau prejudiciat ori a altei persoane, pentru care aceasta este ținută să răspundă.

Art. 42⁴. — Aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe nu exclude posibilitatea consumatorului vătămat ori prejudiciat de a pretinde despăgubiri în temeiul răspunderii contractuale sau extracontractuale ori al altui regim special de răspundere existent la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe.

Societățile de asigurare au un drept de regres împotriva agentului economic răspunzător, conform legii, pentru sumele plătite persoanelor prejudiciate.

Art. 42⁵. — Orice clauză abuzivă contractuală de limitare sau exonerare de răspundere a agentului economic, încheiată între comerciant și consumator, este lovită de nulitate absolută.

Art. 42⁶. — Dreptul la acțiune pentru repararea pagubei, ce decurge din prevederile prezentei ordonanțe, se prescrie în termen de 3 ani, care curge de la data la care reclamantul a avut sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de existența pagubei, a defectului și a identității agentului economic, însă nu mai târziu de la împlinirea a 10 ani de la data la care agentul economic a pus produsul în circulație, cu condiția ca paguba să se fi produs înăuntrul termenului de 10 ani.

Art. 42⁷. — Acțiunea pentru repararea pagubelor produse este de competența instanței de judecată în a cărei rază teritorială s-a produs paguba sau consumatorul are domiciliul ori agentul economic reclamat își are sediul, după caz.»

13⁷. Articolul 43 va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — Acțiunile în justiție îndreptate de către asociațiile pentru protecția consumatorilor, înființate în condițiile prevăzute la art. 33 și 34, împotriva agenților economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor sunt scutite de taxe de timbru.»“

20. La articolul I punctul 14, articolul 46 va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea dispozițiilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 5-a liniuță, lit. c) prima și a 2-a liniuță, art. 15 alin. 1, cu amendă contravențională de la 10.000.000 lei la 100.000.000 lei;

b) încălcarea dispozițiilor art. 7 lit. a) a 4-a liniuță, lit. b) a 3-a și a 4-a liniuță, cu amendă contravențională de la 7.000.000 lei la 70.000.000 lei;

c) încălcarea dispozițiilor art. 5, art. 7 lit. b) prima, a 2-a și a 5-a liniuță, lit. c) a 3-a și a 4-a liniuță, art. 9 și art. 11, cu amendă contravențională de la 5.000.000 lei la 30.000.000 lei;

d) încălcarea dispozițiilor art. 13 alin. 1, art. 14 alin. 1, art. 17—25 și art. 26 alin. 1, cu amendă contravențională de la 2.000.000 lei la 20.000.000 lei.“

21. La articolul I punctul 15, articolul 46¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 46¹. — Împiedicarea, sub orice formă, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor de a exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, și se sancționează cu închisoare contravențională de la 15 zile la 2 luni sau cu amendă de la 10.000.000 lei la 100.000.000 lei.“

22. La articolul I punctul 18, articolul 49 va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 46 și 46¹ se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și de către reprezentanții împuterniciți ai altor organe ale administrației publice, potrivit competențelor stabilite prin actele normative în vigoare.

În cazul sancțiunilor cu închisoare contravențională, măsura se aplică de către instanța competentă la sesizarea organului din care face parte agentul constator.

Organele de poliție sunt obligate să acorde, la cerere, sprijinul necesar persoanelor împuternicite prevăzute la alin. 1, aflate în exercițiul funcțiunii, sau să le însoțească, după caz.

Organele de control prevăzute la alin. 1 pot preleva produse în vederea testării acestora în laboratoare. Contravaloarea produselor prelevate și a cheltuielilor legate de testarea lor se suportă de către organul administrației publice dacă în urma testării nu se constată neconformități față de cerințele de securitate și/sau de calitate prescrise sau declarate. În caz contrar cheltuielile respective se suportă de către agentul economic.“

23. La articolul I punctul 20, articolul 50¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 50¹. — Pentru limitarea prejudicierii consumatorilor agentul constator poate propune următoarele măsuri:

1. oprirea definitivă a importului, a fabricației, a comercializării și retragerea din circuitul consumului uman a produselor care:

- sunt periculoase, falsificate sau contrafăcute;
- au termenul de valabilitate expirat;
- sunt interzise consumului uman prin reglementări legale;

2. oprirea temporară a importului, fabricației și a comercializării produselor care nu sunt destinate consumului uman sau a prestării serviciilor, până la remedierea deficiențelor, în cazurile în care:

- sunt periculoase, falsificate sau contrafăcute;
- se prestează servicii care pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor;

3. oprirea temporară a comercializării produselor sau a utilizării acestora la prestarea serviciilor, până la remedierea deficiențelor, dacă:

- produsele nu sunt testate și/sau certificate conform normelor legale;
- produsele nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, fără ca acestea să fie periculoase;
- produsele nu prezintă elementele de identificare și de caracterizare, precum și documentele de însoțire, conform prevederilor art. 18—22;

4. distrugerea produselor periculoase oprite definitiv de la comercializare, dacă aceasta constituie singurul mijloc care face să înceteze pericolul.

Conducătorii autorităților publice prevăzute la art. 49 alin. 1 pot dispune prin ordin sau decizie, publicată în condițiile legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, oprirea definitivă a importului, a fabricației, a comercializării și/sau retragerea de pe piață a produselor care sunt confirmate, prin buletine de analiză și/sau încercări/expertize, ca fiind periculoase, falsificate sau contrafăcute prin înseși natura, compoziția, caracteristicile tehnico-funcționale ori calitative intrinseci ale acestora.“

24. La articolul I punctul 24, articolul 54 va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — Produsele periculoase, falsificate sau contrafăcute se confiscă de organele abilitate de lege, la sesizarea agentului constator, și se distrug sau se valorifică, după caz, conform prevederilor legale.

Veniturile încasate ilicit de către agenții economici, ca urmare a încălcării prevederilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 4-a liniuță, art. 7 lit. b) prima și a 2-a liniuță și ale art. 7 lit. c) prima și a 2-a liniuță, se preiau la bugetul de stat de organele abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice.“

25. La articolul I, după punctul 24 se introduc punctele 24¹—24⁵ cu următorul cuprins:

„24¹. După articolul 56 se introduc articolele 56¹ și 56² cu următorul cuprins:

«Art. 56¹. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu prevederile Codului civil.

Art. 56². — Prevederile prezentei ordonanțe nu se aplică:

- pagubelor generate de produsele puse în circulație anterior datei intrării în vigoare a acesteia;
- pagubelor rezultate din accidente nucleare.»

24². **Articolul 57 se abrogă.**

24³. **După articolul 58 se introduce articolul 58¹ cu următorul cuprins:**

«Art. 58¹. — Începând cu anul 2001 numărul centrelor de consultanță și informare a consumatorilor pentru care se acordă sume de la bugetul de stat va fi stabilit prin hotărâre a Guvernului, după aprobarea legii bugetului de stat pe anul respectiv, cu încadrarea în sumele aprobate cu această destinație.»

24⁴. **Articolul 59 se abrogă.**

24⁵. **După articolul 59 se introduce articolul 59¹ cu următorul cuprins:**

«Art. 59¹. — Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor aprobă sau modifică criteriile de evaluare și selectare a asociațiilor pentru protecția consumatorilor care înființează și funcționează centre de consultanță și informare

a consumatorilor, precum și modelul de convenție prevăzut la art. 38³ alin. 1.»

26. **Articolul III va avea următorul cuprins:**

„Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 21/1992, aprobată prin Legea nr. 11/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu cele aduse prin prezenta ordonanță și prin legea de aprobare a acesteia, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.“

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentei legi Ordonanța Guvernului nr. 87/2000 privind răspunderea producătorilor pentru pagubele generate de produsele defectuoase și Ordonanța Guvernului nr. 88/2000 privind finanțarea centrelor de consultanță și informare a consumatorilor se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 20 decembrie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 16 ianuarie 2002.
Nr. 37.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 58/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 58/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 14 ianuarie 2002.
Nr. 45.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. III și ale art. 11 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, pentru contribuția personală în zilele Revoluției române din decembrie 1989, precum și pentru întreaga activitate publicistică și de promovare a științei și culturii în rândul tineretului, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler* domnului Alexandru Mironov, secretar general al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 25 ianuarie 2002.
Nr. 110.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru înaintarea în gradul următor a unui general
din Ministerul Apărării Naționale și trecerea acestuia în rezervă**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 43 alin. 1 lit. a), ale art. 45 lit. a), ale art. 85 alin. 1 lit. e) și ale art. 108¹ alin. 2 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 20 februarie 2002 domnul general de brigadă Petrișor Alexandru Mandu se înaintează în gradul de general-maior și se trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 30 ianuarie 2002.
Nr. 115.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind modificarea locului de desfășurare a activității
pentru un procuror financiar**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 110 alin. (1) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată,
având în vedere propunerea plenului Curții de Conturi, potrivit Hotărârii nr. 1 din 21 ianuarie 2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — De la data publicării prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I, domnul procuror financiar Ionel Stângaciu își va desfășura activitatea pe lângă Camera de Conturi a Județului Timiș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 31 ianuarie 2002.
Nr. 116.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro